

a úspěšný život jedince, jakož i pro posilování funkcí občanské společnosti v širším slova smyslu.

V konfliktu jsou racionální a emocionální úrovně často nerefektivně smíchané. Myslící klobouky pomáhají rozmýšlet o obou úrovních zvlášť. Systém klobouků by měl být nejdříve testován na případech, které nejsou z bezprostředního prostředí žáků, až poté se metoda přenesla na aktuální problémy. Účastníci diskuze přebírají určité role, které jsou charakterizovány barevnými (papírovými) klobouky.

Role v barvách klobouků jsou charakterizovány následovně:

- bílý klobouk – fakta a údaje: Co vím o problému?,
- červený klobouk – emoce, emocionální aspekty: Jaké jsou emoce spojené s řešením tohoto problému?,
- žlutý klobouk – pozitivní pohled na věci: Co mohu o problému říci z optimistických perspektiv?,
- černý klobouk – kritický pohled: Kde se skrývají nebezpečí problému?,
- zelený klobouk – tvůrčí možnosti: Jaké nápady mám, které by mohly pomoci vyřešit problém?,
- modrý klobouk – souhrnný pohled na věci: Co mohu v souhrnu říci o problému a jeho řešeních?.

Cílem by mělo být nalézt co nejvíce tvůrčích nápadů řešit problémy, které budou následně posuzovány dle vhodnosti a realizovatelnosti. Po seznámení s metodou a společnou reflexí řešení problémových situací se doporučuje, aby každý žák uvedl příklad situace z vlastní zkušenosti a snažil se na základě kloboukové metody rozlišit jednotlivé emoční a racionální faktory.

Výstupy hodnocení KK pro různé aktéry mohou být následující:

- *žák – uvědomuje si své pocity, vytváří si pozitivní představu o sobě samém, ovládá své emoce, dokáže rozlišit vnější faktory, které na jeho chování působí;*
- *žák – odlišuje své vnitřní prožívání a vnější chování;*
- *žák – rozlišuje mezi faktory, které na chování působí pozitivně a které negativně;*
- *žák – uplatňuje vhodné způsoby chování a komunikace v různých emocionálně vypjatých situacích;*
- *žák – poznává prožívání sebe i druhých lidí, systém osobních hodnot, sebehodnocení; stereotypy v posuzování druhých lidí;*
- *rodič – na základě konzultace s učitelem získá informaci o emocionální vyspělosti dítěte;*
- *škola (učitel) – na základě cvičení získá přehled o emočním prožívání žáků a dokáže s tím pracovat, popř. pomůže či navrhne různé způsoby poradenství.*

### 2.5.5.2 Příklad – Model čtyř uší

Model čtyř uší byl uveden u Friedemanna Schulze von Thuna (1981). Příklad je hojně využíván v humanitních oborech především při rozvíjení personálních kompetencí. V německém kurikulu se hovoří spíše o personálních kvalifikacích či klíčových dovednostech, které plynou